

Měsíc nad průsmykem

Li Po

Translation © Marta Ryšavá, 1977, 2018

ISBN 978-80-7429-971-1

ZNOVU VZPOMÍNÁM

Na východ od řeky zatoužil jsem jít
S kým ale k přípitku pohár pozvednout?
Na hoře Ťi už není přítel Che
Nezbývá než zas člun s vínem otočit a zpátky plout

NA SKÁLE U ŘEKY ČCHING-SI POPÍJÍM SÁM

S pohárem vína v ruce
Na útes Praotce řeky stoupám sám
Tak sám tu v prázdnu mezi nebem a zemí
Velký kolik tisíc stop ční k hlubinám
Pozvedám svou číši, vstříc nebi rozesmátý
V kruhu na západ se stáčí slunce svit
Navěky jak nyní tady na útesu sedět
Věčně udici měsíce před očima mít!
Vzpomínám Sieho, člověka z hor –
Spolu s tebou se tak moci tady veselit!

Udeřím v citeru – zmínka o starobylém hudebním nástroji, na který se hrálo úderu bambusové hůlky či destičky, navozuje tradičně v čínské klasické literatuře atmosféru tragického osudu hrdiny, dávajícího v sázku život pro osud země, atmosféru zjitřených citů a odvážných Válčících odhodlání, velkorysého gesta. O slavném bohatýrovi Ťing Kche z doby Valčících států (475–221 př. n. l.), který se pokusil o atentát na tyranského vládce, se vypráví, že vždy, když se svým nejbližším přítelem Kao Ťien-liem pili v sídelním městě Jen, až se opili, Kao Ťien-li udeřil do strun citery a Ťing Kche smutně zpíval. Klasická narážka je Li Poem v této básni mistrně využita: vyjadřuje jí náladu a zároveň podtrhuje dedikaci – Kao Ťien-li z připomenutého příběhu má stejné rodové jméno Kao jako adresát básně.

Lien a Lin – Lien Pcho a Lin Siang-žu, slavní vysocí hodnostáři při dvoře ve státě Čao za doby Válčících států (475–221 př. n. l.). Oba si dobyli velkých zásluh, Lien Pcho ve vojenství, Lin Siang-žu v diplomatickém uspořádání vztahů k sousedním státům. Li Po narážkou vyjadřuje svou hořkost nad tím, že v jeho době nedocházejí ocenění ani ti nejschopnější.

Čuan Ču – bohatýr, mistr meče ze státu Wu z doby Válčících států. Ve službách Kuanga, korunního prince z Wu, probodl jeho předchůdce na trůně, krále Liao z Wu. Touto zmínkou Li Po nepochybně poukazuje na neutěšenou politickou situaci své doby.

KDYŽ JSEM SE OPIL, VĚNUJI SYNOVCI
KAO ČENOVI

Když na koni se potkáváme, bičíkem vždycky se zdravíme
Když se setkáme na návštěvě, mezi všemi hosty

nejvíce si milí jsme

Chci tě pozvat, udeřím v citeru, smutnou píseň ti zazpívám

Právě jsem o všecko přišel, peněz na víno mi nezbývá

Na východ od řeky krajina člověka krásou nepodmaní

Zbytečně květy padají, marně pro sebe samy jarní

Žluté zlatáky z rukou jdou bez rozmýšlení po větru pryč

Včera jsem jmění rozházel, dnes ráno, chudý, nemám nic

Proč muž by měl být zbytečně pyšný a vychloubačný?

I šátek z hlavy nejlépe asi by spálit bylo

Chtěl ses přece stát učencem, to se ti nezdařilo

Já pokryt jíním podzimu mám skráně poutníka

K očistě doby nenajdeš chrabrého muže,

který sám sebou nad jiné vyniká

Sotva tři stopy dorostlí hoši plivají na hodnostáře,

jak byli Lien a Lin

Ve skříňce kompas, meč v pochvě ze žraločí kůže zasunut
Pokojně visí mi od pasu, k žádnému užitku nebyly doposud
Zatím je vyměním za víno, s tebou se, příteli, opiju
Opilý vrátím se hledat přístřeší na noc u Čuan Čua z Wu

ZA JARNÍHO DNE POPÍJÍM SÁM

I

Východní vánek lahodným vzduchem povívá tu
Stromy při řece kvetou a září v jarním svitu
Jasně slunce se odráží leskem v zelené trávě
Padající květy se rozletují a chvíli letí po blankytu
Osamělý oblak se vrací na pustou horu
Všichni ptáci do jednoho se vrátili
Všechny věci mají místo svého spočinutí
Jenom můj život nemá kde utkvít, zpozdilý
Myslím na to, měsíc odráží se na kamenech
A opěvám vůni květů věčně opilý

Mé myšlenky v purpurově třpytném oparu
Šťastně ve vzpomínkách bloudí blankytnými moři
Zahloubán a v soustředění u konvice vína
Klidný, tichý, zbaven všedních starostí a hoří
Odkládám svou loutnu opřen o vysokou sosnu
V ruce pohár, hledím k horám v dálné mlžné běli
V povětrí do modra mizí přelétaví ptáci
V pozdním slunci navrací se oblak osamělý
Lekám se jen, jak se čas najednou připozdívá
Podzimní tvář všemu dává soumrak rozechvělý

VYPROVÁZÍM BRATRY CCHUEJE,
STARŠÍHO I MLADŠÍHO, DO ŤIN-LINGU

Při východní věži všude ozývá se zpěv
Ti, kdož odcházejí, rozhodli se vydat časně za svítání zrána
Podzimní vítr se brodí až sem přes širokou řeku
Svál dolů třpytivou lunu, co nad horou stála
Hostitel teď vytasil se se svým skvělým vínem
Zhasil lampu, vpustil dovnitř jasný denní slunce svit
Do Ťin-lingu namířeno mají oba Cchuejové
Jak jenom by možno bylo číše do dna nevypít?
Na lodi už obracejí veslo zpátky k návratu
Oblak plachet noc lehoučkým jíním obetkala
Plochý člun pod horou Ťin-tching už se chystá k vyplutí
Na stožáru se už vlaječka vzdula a roztřepotala
Balvany v soutěsce se noří do vodních pěn
Modravý proud za dne o tolik delší je, bez hranic
Vzpomínat na vás na chvíli nepřestanu
K západu se nahlas směji všem překážkám proudu vstříc

VYPROVÁZÍM PŘÍTELE NA CESTĚ DO ŠU

Slýchal jsem, že cesta do země krále Šu
Strmá a svízelná, nesnadno jít je po ní
Hory se člověku před tváří zvedají
Až u kraje oblak se vynořují hlavy koní
Visuté ochozy překryly vonné stromy
Město Šu obtočil jarní proud mnohokrát
Utichnout musí už bouřlivé nepokoje
A po Ťün-pchingovi není třeba se ptát

PÍSEŇ O KRÁTKOSTI ČASU

Bílý den krátký je, krátký tak
Sto roků strádání naplní a nevíš ani jak
Azurová klenba nebes bez konce se v nedohledno klene
Nekonečná věčnost a chaos vesmíru trvá ve stálosti
nezměněné

Vlas ze skrání splývající věčně mladé Ma-ku
Zpoloviny jinovatka už jak závoj halí
Nebeský vládce při setkání s Nefritovou dívkou
Bezpočtukrát už se nahlas rozesmáli
Já šestero draků zadržet bych chtěl
Přivázat je k ibišku, zlatý vůz slunce obrátit
Pak Severní naběračkou lahodného vína lít
Každému z draků nabídnout po poháru
Postavení a bohatství není, co chci mít
Po čem toužím? Krásu chvíle zadržet a pevně uchopit!

PÍSEŇ O TRHÁNÍ LOTOSU

U říčky Žuo-jie ženy a dívky lotos trhají
Za květy lotosu se smějí skryté, s lidmi žertují
Voda je až na dno čirá, slunce si pohrává

s třpytnými ozdobami

Větrík nadnáší voňavé rukávy, až vysoko k nebi vlají
Kdo jsou ti mládenci na břehu, co baví se projíždkami?
Hned po třech, hned po pěti kolem mihnou se za jívami
Skvělí ryzáci s ržáním noří se do květů a mizí v okamžení
U vytržení tu hledět na to mučí jen srdce marnými touhami

ČTYŘVERŠÍ PSANÉ, KDYŽ JSEM SE OPIL
NA HOŘE TCHUNG-KUAN

Tak je mi na hoře Tchung-kuan veselo
Že bych tisíc let tu zůstal, ba i ještě víc
Dozajista, kdybych tady rozevlál rukávy v tanci
Pak bych i tu horu Wu-sung smetl jako nic!

JSEM HOSTEM A SKLÁDÁM BÁSEŇ

Lanlinské víno s přísadou šafránu tak lahodné je pít!
V nefritových pohárech když podává se, vrhá jantarový třpyt
Tak pomáhá hostiteli, aby uměl opít svého hosta
Že už neví, odkud, čí a kde je, ani kam chtěl jít

POPÍJÍM V HORÁCH S POUSTEVNÍKEM

Horské květy všude kolem rozkvétají, popijíme ve dvou
Jeden pohár, ještě jeden, ještě jeden – ještě jednou
Opilý jsem, chce se mi spát, nechte mne teď samotného
Zítř ráno, za svítání, přijďte za mnou s loutnou

TU FU

PÍSEŇ O OSMI NESMRTELNÝCH V PITÍ

Č' Ceng jak nadnášen člunem se stěží na koni udrží zpříma
V očích se mu dělají mžitky, do louže padá, a jak padl, dřímá

Žu Jang se k slyšení u dvora sbírá, až když vypil tři tou
Jak potká vinařův vozík, sliny se sbíhat mu nepřestanou
U Vinných pramenů úřad mít je jeho touhou dávnou

Kancléř Li denně tisíce penězů utrácí na každém kroku
Pije, jako když ohromná velryba vsává sta říčních toků
V zlaceném poháru víno jen čiré, zkalené nelahodí oku

Čung Č' je rozmarný překrásný mládenec, v žertu a hovoru skvělý
Pozvedne pohár a k modravým nebesům obrací bělmo v tu chvíli
Jak stromek z nefritu rozchvělý větříkem ladný a ušlechtilý

Su Ťin před vysokým Buddhou obřady slouží, připraven úctu vzdát
Opilý vždy však vyhne se postnímu jídlu nadmíru rád

Li Po, ten vypije jedno tou vína a sto básní složí
V krémě na čchanganském tržišti klímá a usíná
Císař ho k sobě povolá, on ani přezkou pás nespíná
Říká si: Jsem přece nesmrtelný, jsem přece sám bůh vína!

Čang Sü po třech pohárech se volně rozmáchně k tahům svých slavných znaků
Klobouk odhodí, hlavu i před králi obnaží bez rozpaků
Jen máchně štětcem a znaky kupí se na papír jak shluky mraků

Ťiao Suejovi se po pěti tou nikdo nevyrovná, myšlenky vínem jasné
Tak vzácně a vybraně hovoří a s takovým patosem, že každý žasne!

V ZÁŘI MĚSÍCE POPIJÍM SÁM

Konvici mám skrytou mezi květy
Bez přátel mě teskno přepadá
Pohár výš – připíjím jasně luně
S mým stínem jsme tři tu, jak se zdá
Měsíc pití vína nerozumí
Stín oddaně dělá však, co já
Měsíc a stín načas jsou mi druhy
Chvilé slasti jarem zahýří
Zazpívám – měsíc se pohupuje
Zatančím – stín kolem zavíří
Střízliví se spolu radujeme
Opilí si po svém jdeme zas
Nechce se nám, kéž jsme navždy spolu!
Za Mléčnou drahou se sejdeme, až nadejde čas

PŘÍTELI

Vzpomínám, v Luo-jangu kdysi Tung Cao-čchiou
Dal pro mne zbudovat jižně od mostu Tchien-ťin
hospůdku útulnou
Za žluté zlato a bílý nefrit jsme si tam písně a úsměv
kupovali
Dočista opilí, třeba pár měsíců, pohrdali jsme knížaty
a králi
Všichni moudří a chrabří, co v zemi byli,
jak oblaka se tam shlukovali
Mezi nimi i já a ty, a v srdci v neshodě jsme nikdy nebývali
Zatěžko nebylo pro nás vyvrátit hory a moře převrátit
Nikdy jsem nezaváhal, všechny své myšlenky dal ti
i všečen cit
Já na jih od Chuaj se vydal větev skořicovníku ulomit
Tys na sever od Luo zůstal, ani sen nedopřál ti klid
Nesnesli jsme hořký odloučení čas
Jeden za druhým jsme vydali se zas

Spolu nerozlučně do Sien-čchengu jsme putovali
v předalekou dáli
Třiceti šesti zákruty vine se řeka, točí se a dravé vlny valí
Sotva jsme vypluli, hned jsme se ocitli v jasu tisíce květů
Desetitisíce údolí minuli, co hlasů sosnových vánků
zvučelo tu!
Stříbrem kovaná sedla, zlatem zdobené uzdy,
tak do roviny jsme přicválali
Guvernér z Chuang-tung přišel nás uvítat
C'-jang, ten ryzí člověk
Vítá nás, v píšťalu z nefritu zaduje
Na věži Chan-sia nadzemskou hudbu rozehráli
Jako zpěv fénixů zvučí a trylkuje
Převíslé rukávy, flétnami vzrušené, jako by tak vzhůru
vzepjaté už navždy zůstat chtěly
Guvernér z Chan-tung opilý tančí a všecek se rozveselí
Bere svůj brokátový šat a přikrývá mne jím
Já zpítý lehám si napříč, za polštář jeho klín,
usínám a sladce spím
Tak slavně hodujeme, myšlenky v rozjaření
nad devatero nebes vzlétaly

Hvězdy daleko od sebe odloučeny, déšť rozptýlen,
než skončil den
Rozlétli jsme se na různé strany průsmyku Čchu,
za hory a vody do dáli
Já tehdy do hor se vrátil, k rodnému hnízdu zamířil
Tys také se navrátil domů, most řeky Wej jsi překročil
Tvůj vážený otec, statečný jak leopard či tygr
Stal se prefektem v Pching-čou a vojska Žung-lu zastavil
V pátém měsíci překročil jsem Tchaj-chang,
když jsi mne zavolał
Rozbila se kola, o strádání na Jang-čchang
bych raděj ani nemluvil
Až do Severního sídelního města došel jsem, čas uplýval
Pohnut, jak ve své vzácné ušlechtilosti jsi zlatem pohrdal
Poháry z rudého nefritu, vybrané lahůdky na stole
zeleným nefritem vykládaném
Opíjel jsi mne a sytil tak, že na návrat
nevzpomněl jsem zmámen
Na západ od městských hradeb často jsme vyšli se bavit
Od chrámu Ťin řeka plyne jak nefrit zelenavý
Na člunu jsme veslovali, flétny, bubny zpěvně zněly

OBSAH

Staré anály dynastie Tchang	9
Nové anály dynastie Tchang	11
Stoupám na vrchol Jasně hvězdy	17
Na jaře	18
O průzračném potoku	19
Vzpomínám na Východní hory	21
Čáp	22
Při pohledu na vodopády na Lu-šanu	23
U hory Mu-kua	25
O starodávném zářivém měsíci	27
Ve starém stylu	29
Říční práh na Měččině Buvola	31
Devátého dne devátého měsíce	33
Píseň o hoře Lu-šanu	35
Při pohledu na Ťiou-chua-šan	37
Za letního dne v horách	38
Hora Nebeské brány	39
Za noci dolů k Čeng-lu-tchingu	40
Po dešti hledím na lunu	41

Psáno při návštěvě u řeky Paj-šuej u Nan-jangu při výstupu na říční zed'	42
U pramene Čching-ling u Nan-jangu	43
Hledím zdáli k vrcholům Pěti starců v pohoří Lu	45
Desátého devátý	46
Píseň o zelenavé vodě	47
Dvě básně z vyjížd'ky k Paj-kche-pchi u Čchiou-pchu	48
Za buddhistickým mnichem	50
Čtyřverší o návrší Tu-ling	51
Píseň o bílých oblacích, složená k návratu Šestnáctého Liou do hor	53
Za deště	54
Věnováno příteli při pohledu na sních	55
Z hory Ťiao-šan hledím k pohoří Liao-šan	57
Na člunu u Tung-lu-men	58
<i>Ťia č': U jezera Tung-tching vyprovázím Li Poa</i>	60
Tři básně psané v rozjaření na jezeře Tung-tching	61
Na řece svěšuji rohožovou plachtu, čekám na měsíc a přemítám	63
Na podzim dolů z Ťing-men	65
V Čching-si o půlnoci naslouchám flétně	66
V paláci Su se ohlížím do minula	67
Smutek nefritového schodiště	68
Cestou do Ťiang-lingu	69
Vyprovázím hosta do Wu	70
Sedím sám a hledím na horu Ťing-tching-šan	71

Naslouchám tajemné hře na loutnu mnicha z Šu	73
Vyprovázím pana Che, když se navrácí do Jüe	75
Hledám v horách skryté obydlí váženého Mistra Junga	76
Návštěvu u taoistického mnicha na hoře Tchien, aniž jsem ho zastihl	77
Čching-si u Süan-čchengu	79
V Süan-čou na věži básníka Sie Tchiao při hostině na rozloučenou věnováno Šu Jünovi	80
Prohlížím si Jüan Tan-čchiouovu zástěnu s obrazem hory Wu	83
Nocuji pod horou Pěti sosen v domě stařenky Sün	85
Památce starce, dobrého vinaře ze Süan-čchengu, kterého oplakávám	86
Slyšel jsem, že Wang Čchang-ling byl sesazen do Lung-piao, do dále za ním posílám verše	87
Vyprovázím Osmnáctého Peje před jeho návratem do hor Sung	89
V Pa-lingu věnováno příteli Ťia	91
Na noc kotvím u Mělčiny Buvola a vzpomínám dávných dob	93
Spolu s Wang Čchang-lingem vyprovázím synovce Sianga při jeho návratu do Kuej-jangu	94
U vína vzpomínám na pana Che	95
U Sin-lin-pchu zastaven větrem posílám příteli	97
Dívám se na horu Tchien-men	98
V Süan-čchengu vidím kukaččiny květy	99
Na východ od kraje Lu u hory Kamenné brány vyprovázím Tu Er-fu	100

Na cestu přátelům Chanovi, Pchejovi a Kchungovi při jejich návratu do hor	101
V odpověď buddhistickému hodnostáři, sekretáři z Chu-čou, když se ptal, kdo že je Paj	103
<i>Tu Fu: Psáno pro Dvanáctého Paje jménem Li, když spolu jdeme vyhledat moudrého samotáře, Desátého Fana</i>	104
Žertem připsáno Tu Fuovi	105
Psáno, když jsem hledal a nezastihl horského mnicha	106
Kupec	107
Z Východního Pa projíždím na člunu Tüťchangskými peřejemi, vystupuji na nejvyšší vrchol hory Wu, večer se vracím a píši o tom báseň na stěnu	109
Za podzimního dne vystupuji na pagodu Si-ling-tcha v Jang-čou	111
V Ťin-lingu vyprovázím Jedenáctého Čanga, když se znovu vydává na cestu	113
Věnováno Meng Chao-žanovi	115
Nocuji u Pána od Průzračné říčky	116
Na podzim vystupuji v Süan-čchengu na Severní věž básníka Sie Tchiao	117
Ve starém stylu	118
Vystupuji na tinlingskou terasu Fénixů	119
Píseň o měsíci nad horou O-mej, věnovaná na rozloučenou moudrému mnichovi z Šu před jeho cestou do Čung-ťingu	121
Báseň o bílém čápovi, věnovaná Sung Čao-fuovi, než se vydal k San-sia	123

Přenocuji pod horou Wu	124
Loučím se v Jen s Čchu Jung-č'em	125
<i>Sie Ling-jün: Výstup na Tchien-mu</i>	126
Ve snu putuji na horu Tchien-mu	127
Věnováno sekretáři Luovi	131
Plavím se z Ťin-lingu proti proudu řeky, a jak míváme horu Bílé stěny, těším se z měsíce, a když se blížíme k Nebeské bráně, věnuji tyto verše příteli	132
Při pohledu na Cung-nan-šan, připsáno poustevníkovi Purpurové síně	133
V noci se plavím jezerem Tung-tching, hledám přítele a popívám	134
V Ťin-siangu vyprovázím Osmého Chana před cestou do Západního hlavního města	135
Přátelům	137
Tři básně o tom, jak se s guvernérem Ťi-nanu plavím po jezeře Stračí hory	139
Na řece	141
V Čching-si u Čchiou-pchu za sněživé noci při víně jeden z hostů zazpíval o tetřívce	142
Věnováno Cchuej Čchiou-pchuovi	143
Poděkování Patnáctému Cchuejovi za pozvání	145
Vyprovázím Ču Pa-č'a na východ od řeky, skládám báseň o kameni na praní příze	147
Vyprovázím Meng Chao-žana na cestu do Kuang-lingu	148
O Ťiang-sia	149

Píseň o Velké hrázi	151
Písně o jezeru Čchiou-pchu	153
Slyším synka Sie Janga recitovat zpěv o litém tygrovi a tak mu věnuji tyto verše	160
Při víně	161
Loučení	162
V ruce pohár vína hovořím k měsíci	163
U vína	164
Setkání	165
Lao-lao-tching	167
<i>Tu Fu: Za jarního dne vzpomínám na Li Poa</i>	168
Za jarního dne procítám opilý	169
Vyprovázím hodnostáře Lu Pchana před cestou k soutěsce Loutny	170
Bratřenci při pohledu na sních	171
O Čchang-kanu	173
Starodávná rozjímání	177
Na nápěv Čching-pching-tiao	179
Tři písně o bílém jemném plátně	183
Dívka z kraje Pa	186
Vyprovázím přítele	187
Wang Lunovi	190
Za noci sedím a vzdychám	191
Vyprovázím a loučím se u Ťing-menu	192
Tesknění	193
Věnováno krasavici na cestě	194

Trhám lotos	195
Vyprovázím přítele	196
Měsíc z hory O-mej	197
Časně zjara posílám Wang Chan-jangovi	198
Jarní trápení	199
Loučení v Ťin-lingu u stánku s vínem	200
Pavilon vévody Sie	201
Devátého dne devátého měsíce popíjím na hoře Lung	203
Hledím na měsíc a vzpomínám	205
Topoly	206
V Ťiang-sia vyprovázím přítele	207
Vystupuji na věž v Sin-pchingu	208
Na jaře přáteli	209
Příteli	210
Tří, pěti a sedmiznakový verš	211
Znovu vzpomínám	212
Na skále u řeky Čching-si popíjím sám	213
Když jsem se opil, věnuji synovci Kao Čenovi	215
Za jarního dne popíjím sám	217
Vyprovázím bratry Cchueje, staršího i mladšího, do Ťin-lingu	219
Vyprovázím přítele na cestě do Šu	220
Píseň o krátkosti času	221
Píseň o trhání lotosu	222
Čtyřverší psané, když jsem se opil na hoře Tchung-kuan	223
Jsem hostem a skládám báseň	224
Popíjím v horách s poustevníkem	225

<i>Tu Fu: Píseň o Osmi nesmrtelných v pití</i>	226
V září měsíce popijím sám	228
Příteli	229
Pohoda	234
Před sebou pohár vína	235
Noční křik vran	237
Dívky z Jüe	238
V bílých polích slyším žluvu	240
V horách – otázka a odpověď	241
<i>Ťia Č’</i> : <i>V Pa-lingu spolu s Li Poem a přáteli na jezeře Tung-tching</i>	242
S přáteli Ťia a Chua na jezeře Tung-tching	243
V podvečer procházím pod Jižní horou, tamější horal mi na sklonku dne poskytne nocleh a hostí mne vínem	249
Na jaře jdu k horskému údolí Luo-fu-tchan	250
Noc s přítelem	251
Na noc kotvím u hory Chuang a naslouchám, jak kdosi prozpěvuje v nářečí kraje Wu – potkávám Čtrnáctého Jina	252
S Dvanáctým Sia vystupuji na věž v Jüe-jangu	253
Opilý píši na zeď Wang Chan-janga	254
Čekám na víno a nepřichází	255
Čistému	256
Psáno, když jsem se opil v Lu v Prostředním hlavním městě na Východní věži	257
Vyhnan do Jie-langu věnuji váženému Sinovi	259
Ženě na rozloučenou, když se vydávám na cestu povolán daleko	260

Měsíc nad průsmykem	263
Novoluní	264
Tvůj kůň je ryzák	265
Přenocuji na ostrově Bílých čápů a posílám báseň příteli	266
Vyklepávání šatu	267
Za měsíční noci na řece posílám příteli	269
Zpívám o oboře Liang	271
Za podzimního večera stesk z cestování	274
V Tchaj-jüanu v časném podzimu	275
V Nan-lingu zanechávám chlapce a odcházím do hlavního města	277
Věčně marná touha	278
Milostná ve stylu písní země Čchu	279
O žlutých květech	281
<i>Tu Fu: Ždá se mi o Li Poovi</i>	282
Posílám Tu Fuovi z města Ša-čchengu	284
Lámání jívových větvíček	285
Vyprovázím do Pa-lingu a loučím se	287
O východech a západech slunce	289
Věčně marná touha neustálá	291
O severáku	293
Hodujeme s vojenským pobočníkem Čengem u horské tůně	295
Setkání	296
Toužení po milém sloužícím na hranicích	297
V Jüe se ohlížím do minula	298
Na věži západně od hradeb Ťin-lingu si v září měsíce říkám verše	299

Píseň o bohatýru z Fu-fengu, prudkém jak uragán	301
O Jü-čangu	305
Naslouchám hře na flétnu v pagodě Žlutého jeřába	307
Přípitek	308
Vojsko	310
Svízelná pouť	311
O bohatýrech	313
Cestou do Jie-langu věnováno příteli	317
Na nápěvy země Wu	331
Myšlenky za tiché noci	335
<i>Tu Fu: V dalekém kraji, na konci světa, jsem v myšlenkách s Li Poem</i>	336
Hraniční	337
Bojujeme na jih od hraničních opevnění	344
V Tiang-sia věnováno příteli	346
Dávno, co jsme se rozloučili	349
Posílám do daleka	350
Ve starém stylu	362
Chuský jezdec z pusté stepi	363
Mým dvěma dětem ve Východním Lu	365
Rozloučený vlaštovčí pár	367
Plavím se na jih do Jie-langu a posílám ženě	368
Píseň o Ťing-čou	369
Za moji ženu	369
Sama – a tebe nevidět	370
Po příteli, který se vrací do Lu, vzkazují pozdrav synovi	371

Svízelná cesta do Šu	373
Za jarní noci ve městě Luo-čchengu jsem zaslechl flétnu	376
Ženě	377
Na nápěv Liang-fu-jin	379
Píseň o zbělelých hlavách	385
Vzpomínám, jak jsem kdysi dávno cestoval Siang-jangem	389
Věnováno panu Ma Šao-fu	389
Věnováno panu Čchien Čengovi v Šao-jangu	390
O mládí	391
Siangjangská píseň	393
Jarní tesknota	395
Hledám přítele Tan-čchiou uprostřed hor	396
K Trojím přeji	399
Opilý píše na zeď úřední síně	401
Ve Východní besídce u pramene Ťing-si upřímně Čengovi	403
Výsměch šantungským konfuciánům	405
Posměšně Wang Li-jangovi, který nechce pít víno	406
Jarní zamyšlení v kraji na jih od Velké řeky	407
<i>Tu fu: A tebe nevidět – nemám o Li Poovi zprávu</i>	408
Ve starém stylu	409
Poznámky a vysvětlivky	411
Básník mezi lidmi (Marta Ryšavá)	433

EDICE
verše
SVAZEK
(59)

M Ě Š Í C
N A D P R Ů S M Y K E M
L i P o

Z čínského originálu podle různých vydání přeložila a doslov,
poznámky a vysvětlivky napsala Marta Ryšavá. Obálku s použitím
ilustrace fotobanky istockphoto.com navrhla Kateřina Urbanová.
Vydalo nakladatelství Vyšehrad, spol. s r. o., v Praze roku 2018
jako svou 1727. publikaci. Vydání druhé, ve Vyšehradu první.
AA 8,25. Stran 464. Redigovala Blanka Koutská. Odpovědná
redaktorka Marie Válková. Vytiskla Těšínská tiskárna, a. s.
Doporučená cena 298 Kč

Nakladatelství Vyšehrad, spol. s r. o.,
Praha 3, Víta Nejedlého 15
e-mail: info@ivysehrad.cz
www.ivysehrad.cz

ISBN 978-80-7429-971-1